

ਸਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.

ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਵਧੀਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਆਫ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼,
ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਹੋਰ— ਉੱਤਰਦਾਤਾ

CWPNo 1985 ਦਾ 5063

27 ਅਕਤੂਬਰ, 2010

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—ਆਰਟ.226—ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫ੍ਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1948-ਐੱਸ.21— ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫ੍ਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਰੂਲਜ਼, 1949-ਆਰ.ਐਲ. 18 —ਇਕਸ਼ੁਰੀਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ—ਮੁੜ ਵੰਡ—ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ—ਏਕੀਕਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਪੁਨਰ-ਵਿਭਾਜਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹਨ— ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਏਕੀਕਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ—ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ—ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁੜ-ਵਭਾਗ ਵਿਚ ਬਦਲਾਅ—ਉਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ 25 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇ ਬਾਅਦ 1948 ਐਕਟ ਦਾ /s 42 - ਐਡਲ. ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੁਨਰ ਵੰਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ 21(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ - ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ - ਪਾਰਟੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ - ਵਧੀਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦੇਰ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਆਪਹੁਦਰੇ-ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਟਿਕਾਉ ਨਹੀਂ-ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਵਧੀਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 5 ਤੋਂ 8 ਤੱਕ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁੜ ਵੰਡ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਹਾਇਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਇਕਸ਼ੁਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 27 ਜਨਵਰੀ, 1960 ਦੇ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਨੇ ਗੰਭੀਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁੜ ਵੰਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾ

ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇਕਸੁਰਤਾ ਅਫਸਰ, ਜੋ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਫਾਈਨਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਐੱਸ. ਪੀੜਤ ਪਿਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

(ਪਰਾ 0)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮੁੜ ਵੰਡ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਏਕੀਕਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਬਲਕਿ ਇਕਸੁਰਤਾ ਅਫਸਰ ਵੱਲੋਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਰਲੇਵਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 'ਲਾਈਟ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਵਾਜਬਤਾ ਦੇ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਅਣਸੁਲਝਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਵੰਡ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪੀੜਤਾਂ ਵੱਲੋਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਧੀਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਦੇਰ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਯੋਗ ਹੁਕਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(ਪਰਾ ੯)

ਜੈ ਭਗਵਾਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ, (ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ।)

ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 5 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਲਲਿਤ ਸ਼ਰਮਾ ।

ਸਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਮਿੱਤਲ, ਐਕਸ

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਤੋਂ 8 ਪਿੰਡ ਬੁਰਜ ਸੇਮਾ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬਠਿੰਡਾ। ਉਕਤ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਸਾਲ 1960 ਵਿੱਚ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਈ ਸੀ। 1948 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਐਕਟ* ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਸਕੀਮ ਦਾ ਖਰੜਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਇਤਰਾਜ਼ ਮੰਗੇ ਗਏ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਧਾਰਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਜੁੱਟਤਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ

ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮੁੜ ਵੰਡ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪੁਨਰ-ਵੰਡ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਕਸੁਰਤਾ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਰਾਹੀਂ ਪਿਤਾ ਸ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 32 ਤੋਂ 34. ਨੇ ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁੜ ਵੰਡ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੰਜਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਨਹਿਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੂਸਰਾ, 5 ਤੋਂ 8 ਨੰਬਰ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਚੰਦ ਸਿੰਘ ਦੀ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 60 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਘੱਟ ਸੀ ਅਤੇ ਵੱਧ ਕੀਮਤ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਖੋਹ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਚੰਦ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵੱਧ ਮੁੱਲ ਦੇ ਭਾਅ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ, - ਮਿਤੀ 27 ਮਈ, 1959 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੁੜ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ।

(2) ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਤੋਂ 8 ਦੇ ਪਿਤਾ ਚੰਦ ਸਿੰਘ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 (3) ਅਧੀਨ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ, ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ, ਨੇ ਆਪਣੇ 28 ਜੁਲਾਈ, 1959 ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਚੰਦ ਸਿੰਘ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21(4) ਅਧੀਨ ਸਹਾਇਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। , ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਲੀ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ, ਨੇ 27 ਨਵੰਬਰ, 1960 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਚੰਦ ਸਿੰਘ ਦੀ 'ਸੀ' ਗਰੇਡ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਟਾਕ ਦੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਿਲਾ ਨੰ: 12/14,12/17,24/6,24/7,24/14,24/15,24/16 ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ,24/17 ਅਤੇ ਕਿਲਾ ਨੰਬਰ 24/24 ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁੜ ਵੰਡ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਮੁੜ ਵੰਡ ਵਿਚ ਉਕਤ ਸੇਧ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪਾਣੀ ਦਾ ਦਰਿਆ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਚੰਦ ਸਿੰਘ ਦੇ ਟਾਕ ਦੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(3) ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁੜ ਵੰਡ ਅਨੁਸਾਰ, ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲਿਆ ਅਤੇ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤੇ। ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਚੰਦ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ।

(4) ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ 25 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ, ਚੰਦ

ਸਿੰਘ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ: 5 ਤੋਂ 8 ਇੱਥੋ) ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮੁੜ ਵੰਡ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁੜ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਬਲਾਕ-ਵਾਰ ਖੇਤਰ ਅਲਾਟ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਕਸੁਰਤਾ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਇਕਸੁਰਤਾ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਮੁੱਲ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਵੱਧ ਮੁੱਲ ਦੀ ਵੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਅੱਗੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਾਣੀ ਦਾ ਲਾਂਘਾ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਟਾਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ , ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਟਾਕ ਨੂੰ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮੁੜ ਵੰਡ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕਸਾਰ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਵਧੀਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਏਕੀਕਰਨ, - 28 ਜੂਨ, 1985 ਦੇ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਉਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੜ ਵੰਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ, ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਤੋਂ 8 ਨੂੰ ਬਲਾਕ 'ਸੀ' ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੱਡਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਸਕੀਮ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਬਲਾਕ ਵਾਈਜ਼ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁੜ ਵੰਡ, ਜੋ ਕਿ ਸਹਾਇਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਏਕੀਕਰਨ ਤੱਕ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰਤਾ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਹੋਲਡਿੰਗਾਂ ਦੀ ਨਵੀਂ ਵੰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਮਾਂਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(6) ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਿਆਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। 18 ਅਕਤੂਬਰ, 1985 ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਣਪਛਾਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(7) ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 5 ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(8) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਾਲ 1960 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁੜ ਵੰਡ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੰ. 5 ਤੋਂ 8 ਤੱਕ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ

ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਾਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 25 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਧੀਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ. ਨਿਦੇਸ਼ਕ, ਏਕੀਕਰਨ ਨੂੰ ਏਕੀਕਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮੁੜ-ਵਿਭਾਜਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਏਕੀਕਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਪੁਨਰ ਵੰਡ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੜ ਵੰਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਉਕਤ ਆਰਡਰ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਸੋਧਾਂ ਨਾਲ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੋਈ ਵੀ ਧਿਰ ਮੁੜ ਵੰਡ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪੁਨਰ-ਵੰਡ ਅੰਤਿਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਵਧੀਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਏਕੀਕਰਨ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

ਦੋਰੀ ਨਾਲ ਮੁੜ ਵੰਡ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਕਟ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੰਬਰ 5 ਤੋਂ 8 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ ਰੈਗਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ) ਰੂਲਜ਼, 1949 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਨਿਯਮ' ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ) ਦੇ ਨਿਯਮ 18 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ ਸੀ। . ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਟਿਕਾਉ ਆਦੇਸ਼ ਟਿਕਾਉ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(9) ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਵਧੀਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ, ਏਕੀਕਰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। . ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਤਰਾਜ਼ ਮੰਗੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਤਹਿਤ ਇਕਜੁੱਟਤਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਿੰਡ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਨੇ ਉਕਤ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮੁੜ ਵੰਡ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੱਤਾ। ਇਤਰਾਜ਼ ਮੰਗੇ ਗਏ ਸਨ। ਕੁਝ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਕਤ ਸਕੀਮ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵੰਡ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਮੁੜ ਵੰਡ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਤੋਂ 8 ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸਮੇਤ ਹਰ ਧਿਰ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਨਿਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਅਜੇ ਵੀ ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ, ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਕਤ

ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਏਕੀਕਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮੁੜ-ਵੰਡ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਨੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁੜ-ਵੰਡ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜ ਨੇ ਉੱਚ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਾਲੀ ਘੱਟ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਉੱਚ ਗੁਣਵੱਤਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸੇ ਲਈ ਬਟਵਾਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਹੋਰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਮੁੜ ਵੰਡ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੈਟਲ ਹੋ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਵਧੀਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ, ਏਕੀਕਰਨ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 5 ਤੋਂ 8 ਦੁਆਰਾ ਮੁੜ ਵੰਡ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਹਾਇਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਤੱਕ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਫਾਈਨਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਕਸੁਰਤਾ. ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 5 ਤੋਂ 8 ਨੇ ਬਹੁਤ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁੜ ਵੰਡ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ, **ਜਗਤਾਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਆਫ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼, (1) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ।** ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 5 ਤੋਂ 8 ਤੱਕ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮੁੜ ਵੰਡ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 (4) ਅਧੀਨ ਸਹਾਇਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 27 ਜਨਵਰੀ, 1960 ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਨੇ ਗੰਭੀਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁੜ ਵੰਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ, ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ

ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 18 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੜ ਵੰਡ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ, ਕਾਕਰਾਂ ਬਨਾਮ ਵਧੀਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਇਕਸੁਰਤਾ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ, (2), ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਨਰ-ਵੰਡ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾਰਾਜ਼ ਧਿਰ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਉਕਤ ਦੇਰੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਧੀਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ 25 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮੁੜ ਵੰਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(0 AIR 1984 P&H 216

(2) (1997) 8 SCC 484

ਦੇਵੀ ਚੰਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜਨੀਅਰ, 851
ਜੇ ਏਜੀ ਏਡੀਯੂ ਏ ਆਰਆਈ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ਼ੀਅਲ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਪੀਡਬਲਯੂਡੀ ਬੀ ਐਂਡ ਆਰ ਬ੍ਰਾਂਚ,
ਯਮੁਨਾ ਨਗਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ

(ਐਮ. ਜੈਪਾਲ, ਜੇ.)

ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਲਕਿ ਇਕਸੁਰਤਾ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਵਾਜ਼ਬੀਅਤ ਦੇ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕੀਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਪਿਛਲੇ ਵੰਡ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਵਧੀਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਆਦੇਸ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(10) ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ, ਏਕੀਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 28 ਜੂਨ, 1985 (ਅਨੁਲੱਗ P-4) ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ